

د حضرت زکریاه نبی کتاب

۔ ماخذ انبیاء

پېژندگلو

د حضرت زکریاه نبی کتاب د حضرت عیسیٰ مسیح د پېداېښت نه پینځه سوه کاله مخکې لیکلې شوې دے، هغه د حضرت عیسیٰ مسیح د راتلو عجیبه رښتینې پېشگوښې وکړه چې هغه به راځي او دُنیا له به د گناهونو نه خلاصون ورکوي. لکه څنگه چې حضرت حجي د جلاوطني نه راوایس شوو يهوديانو ته حکم وکړو چې د خدای پاک کور بیا آباد کړي، نو دغه شان حضرت زکریاه هم هغوی ته دا حکم وکړو چې توبه وباسي او خدای پاک سره خپل کړي لوظ بیا تازه کړي. په دې دوران کې د خلقو دوباره روحاني ژوندون ته راتلل ضروري وو تر دې چې هغوی د دې دپاره تيار شي چې د خدای پاک کور آباد کړي او په کې د عبادت فریضه سر ته ورسوي. حضرت زکریاه هغوی قصوروار وگرځول ځکه چې هغوی هم هغه کارونه کول کوم چې د جلاوطني نه مخکې د هغوی پلار نیکه کړي وو. هغوی د کونډو، یتیمانو او مسافرو او د عام انصاف په حقله فکر مند نه وو. خو چې کله خلقو د يهوداه د اوسېدونکو مخالفت وکړو نو حضرت زکریاه خلقو له د خدای پاک د تسلي او خیال ساتلو په حقله بیا حوصله ورکړه چې ضرور

به خُدائِ پاک بنی اسرائیلو سره خپل لوظ جاری ساتی. د حضرت زکریاه د خدمت په دوران کښې د حضرت عیسیٰ مسیح په حقله اُمید بیا تازه کړې شو، او د کتاب اختتام دې لوظ سره کیږی چې مالک خُدائِ به په ټوله دُنیا باندې خپله حکمرانی قائمه کړی. د حفظ کولو دپاره ۱:۳ آیت ”ما ته راواپس شی، او زه به تاسو له راواپس شم.“

مالک خُدائِ ته د راواپس کېدو آواز

۱ د فارس بادشاه داریوس د بادشاهی د دویم کال په اتمه میاشت، د مالک خُدائِ کلام په زکریاه پېغمبر، د برکیاه په زوی چې د عدو زوی وو نازل شو، (۲) ”ستاسو پلار نیکه ته مالک خُدائِ پېر غصه وو. (۳) نو په دې وجه خلقو ته ووايه چې، مالک خُدائِ ربُ الافواج فرمائی چې ما ته راواپس شی، او زه به تاسو ته راواپس شم، مالک خُدائِ ربُ الافواج فرمائی. (۴) د خپل پلار نیکه په شان مه جوړېږئ، چا ته به چې پخوانو پېغمبرانو فرمائیل چې، ”مالک خُدائِ دا فرمائی چې، د خپلې بدعملی نه او د خپل بدعمله کارونو نه واورئ.“ خو هغوی به ما ته غوږ نه نیولو او نه به یې توجو راکوله، مالک خُدائِ ربُ الافواج فرمائی. (۵) خو ستاسو پلار نیکه اوس چرته دی؟ ولې هغوی او پېغمبران به تر ابده ژوندی وی خه؟ (۶) خو هر خه چې ما د خپلو خدمتگارانو پېغمبرانو په وسیله ستاسو پلار نیکه ته وفرمائیل، هم هغه شان وشو لکه څنگه چې ما حکم ورکړی وو. نو بیا هغوی تویه وویسته او وې وئیل، مالک خُدائِ ربُ الافواج مونږ سره

هغه څه وکړل د کوم چې زمونږ طريقې او عملونه حقدار وو، هغه مونږ سره هغه څه وکړل د څه کولو چې هغه اراده کړې وه.

د آسونو په حقله د پېغمبر رويا

۷ د داريوس د بادشاهۍ په دوهم کال، د يوولسمې مياشتې په څليريشتمه ورځ چې د شيباط مياشت وه، د مالک خدای کلام زکرياه د برکيا په زوی چې د عدو زوی وو نازل شو، ۸ په شپه کبني ما يوه رويا وليده، او هلته زما په وړاندې يو سرې په سور آس سور وو. هغه آس د سر درو ونو په مينځ کبني په يو تنگه وادي کبني ولاړ وو. د هغه نه شاته سره، نسواری او سپين آسونه وو. ۹ ما تپوس وکړو، ”دا څه دی، زما مالک؟“ هغه فرېستې چې ما سره يې خبرې کولې جواب راکړو، ”زه به تا ته وښايم چې دا څه دی.“ ۱۰ بيا هغه سرې چې د سر درو ونو مينځ کبني ولاړ وو هغه جواب راکړو، ”دا هغه څوک دے چې مالک خدای رالېږلے دے چې په دنيا کبني گشت وکړی.“ ۱۱ او هغوی د مالک خدای فرېستې ته خبر ورکړو، څوک چې د سر درو ونو په مينځ کبني ولاړه وه، ”مونږ په ټوله دنيا کبني گشت وکړو او پته راته ولگېده چې ټوله دنيا په آرام او امن کبني ده.“ ۱۲ بيا د مالک خدای فرېستې وفرمائيل، ”مالک خدایه، رب الافواجه، ته به ترڅو پورې په يروشلم او د يهوداه په علاقه رحم نه کوې، چا ته چې ته د اويا کالو نه غصه يې؟“ ۱۳ نو مالک خدای په رحم او نرم لفظونو هغه فرېستې سره خبرې وکړې چا چې ما سره خبرې کولې. ۱۴ بيا هغه فرېستې چا

چې ما سره خبرې کولې راته یې وفرمائیل، ”د دې کلام اعلان وکړه چې مالک خدای رب الافواج دا فرمائی، زه په یروشلم او صیون پېر زیات غېرت کوم. (۱۵) خو زه هغه نورو قومونو ته پېر غصه یم چې په امن او سکون کښې ژوند کوی. زه خپلو خلقو ته لږ غصه وم، خو دې قومونو هغوی ته زما د ارادې نه زیات نقصان ورکړو. (۱۶) په دې وجه، مالک خدای دا فرمائی، زه به یروشلم ته واپس رحم سره راشم، او هلته به زما کور بیا آباد شی. او د ناپ تول تارونه به په یروشلم رابنکلې شی، دا مالک خدای رب الافواج فرمائی. (۱۷) نو دا هم ووايه، مالک خدای رب الافواج فرمائی چې، زما ښارونه به بیا د برکت نه پک شی، او مالک خدای به بیا صیون له تسلی ورکړی او یروشلم به لکه د خپل ښار دوباره غوره کړی.“

څلور ښکرونه او څلور لوهاران

(۱۸) بیا ما بره وکتل، او هلته زما په وړاندې څلور ښکرونه وو. (۱۹) ما تپوس وکړو، د هغه فرېښتې نه چې ما سره یې خبرې کولې، ”دا څه دی؟“ هغې جواب راکړو، ”دا هغه ښکرونه دی چې یهوداه، اسرائیل او یروشلم یې خواره واره کړی دی.“ (۲۰) بیا مالک خدای ما ته څلور لوهاران وښودل. (۲۱) ما ترې نه تپوس وکړو چې، ”دا څلور کسان د څه دپاره راروان دی؟“ نو فرېښتې جواب راکړو، ”دا څلور ښکرونه هغه قومونه دی چې یهوداه یې عاجز او تس نس کړو. نو اوس دا لوهاران راغلی دی چې دا قومونه ویروى او رابنکته یې کړی او د هغوی کبر ختم کړی.“

١٦٦ بيا ما بره وکتل، او هلته زما په وړاندې د ناپ تول
 فيته په لاس يو سرے ولاړ وو. ١٦٧ نو ما ترې نه تپوس وکړو
 چې، ”ته چرته روان يې؟“ هغه راته په جواب کښې وفرمائيل،
 ”د يروشلم ناپ کولو له، چې دا معلوم کړم چې هغه څومره
 پلن او څومره اوږد دے.“ ١٦٨ نو څه وخت چې کومې
 فرېستې ما سره خبرې کولې هغه مخکښې لاره نو په دې وخت
 کښې يوه بله فرېسته د هغې سره ملاوېدو دپاره راغله، ١٦٩ او
 هغې ته يې وفرمائيل، ”په منډه لاړ شه، هغه ځوان سپرې ته
 ووايه چې يروشلم به د دېوالونو نه بغير ښار وى ځکه چې دې
 کښې به انسانان او ځناور په ډېر لوى تعداد وى. ١٧٠ او زه
 به په خپله د دې نه گېرچاپېره د اور دېوال يم، مالک خدائ
 فرمائى، او زه به په خپله د دې ښار په مينځ کښې جلال يم.“

جلاوطن خلق خپل کور ته واپس رابلل

١٧١ ”راشئ، راشئ. د شمالى مُلک د جلاوطنى نه راوتبستئ،“
 مالک خدائ فرمائى، ”ځکه ما تاسو په ټوله دُنيا کښې څلور
 واړو طرفونو ته خواره کړئ،“ مالک خدائ فرمائى. ١٧٢
 ”اے د صيون خلقو راوتبستئ، څوک چې په بابل کښې
 جلاوطن شوى يى.“ ١٧٣ نو مالک خدائ ربُ الافواج داسې
 فرمائى، ”زه هغه جلالى خدائ هغه قومونو ته راولېږلم، چا
 چې ته لوت کړى يې، ځکه چې هر څوک چې تا سره ولگى
 نو هغه د خپلې سترگې گاتى سره لگى. ١٧٤ په يقين سره به
 زه خپل لاس د هغوى خلاف راوچت کړم نو د هغوى غلامان

به هغوی لوت کړی. بیا به تاسو په دې پوهه شی چې زه

مالک خدای رب الافواج رالېرلے یم. ﴿۱۰﴾ چې ووهه او

خوشحالی وکړه، اے صیون لورې. ځکه چې زه راروان یم،
او زه به ستاسو په مینځ کې اوسېرم،“ مالک خدای فرمائی.

﴿۱۱﴾ ”په هغه ورځ به پېر قومونه د مالک خدای سره یوځای

شی او هغوی به زما خلق شی. زه به ستاسو په مینځ کې

اوسېرم او تاسو به په دې پوهه شی چې مالک خدای رب

الافواج زه تاسو ته رالېرلے یم. ﴿۱۲﴾ مالک خدای به په

مقدسه زمکه کې یهوداه لکه د خپلې حصې میراث حاصل

کړی او یروشلیم به بیا لکه د خپل ښار غوره کړی. ﴿۱۳﴾ اے

ټولو انسانانو د مالک خدای په وړاندې خاموش ودرېږئ،

ځکه چې هغه په خپله د خپل مقدس ځای نه راوچت شوی

دے.

د مشر امام رویا

﴿۱﴾ بیا هغه ما ته یشوع مشر امام وښودلو چې د مالک

خدای د فرېستې په وړاندې ولاړ وو، او الزام لگوونکے یعنې
شېطان د هغه په ښی طرف ولاړ وو چې په هغه الزام ولگوی.

﴿۲﴾ مالک خدای شېطان ته وفرمائیل، ”مالک خدای تا رتی،

شېطانه. هغه مالک خدای، چا چې یروشلیم غوره کړے دے،

هغه تا رتی. آیا دا سرے هغه سوزېدونکې لرگی په شان نه

دے چې د اور نه رابنکلے شوی وی؟“ ﴿۳﴾ اوس یشوع په

گنده جامو کې د فرېستې په مخکې ولاړ وو. ﴿۴﴾ فرېستې

هغوی ته وفرمائیل څوک چې د هغه د وړاندې ولاړ وو، ”د دے

نه گنده جامې وباسے.“ بیا هغې یشوع ته وفرمائیل، ”وگوره،

ما ستا گناهونه لرې کړل، او زه به تا ته بشائسته جامې
 درواغوندم. ﴿٥﴾ بيا ما ووئيل، ”هغوى دې د هغه په سر
 باندې يو پاک پټکې کېږدى،“ او هغوى ورته پاک پټکې په
 سر کېښودو او ښکلې نوې جامې يې ورواغوستلې کله چې لا
 د مالک خدائ فرېسته د هغه سره هلته ولاړه وه. ﴿٦﴾ د مالک
 خدائ فرېستې يشوع له په کلکه وفرمائيل، ﴿٧﴾ ”دا هغه خه
 دى چې مالک خدائ ربُ الافواج فرمائى، که تۀ زما په لار
 روان يې او زما قانون مني، نو تۀ به زما د کور حکمرانى
 کوې او زما د دربار اختيار به درسره وي، او زه به تا له د
 دوى په مينځ کېښي خائ درکړم څوک چې دلته ولاړ دى. ﴿٨﴾
 واوره، اے مشر امامه يشوع او نور امامان چې ستا په
 وړاندې ناست دى، تاسو د راتلونکې ښۀ وخت ښه يئ، زه به
 خپل خدمت کوونکے راولم چې څانگه بللے شى. ﴿٩﴾
 وگورئ، هغه قيمتى کانپے چې ما د يشوع په وړاندې اېښے
 دے. د هغه کانپي اووه مخونه دى، او زه به په دې نقش
 وليکم، مالک خدائ ربُ الافواج فرمائى، او زه به د دې مُلک
 گناهونه په يوه ورځ کېښي ختم کړم. ﴿١٠﴾ په هغه ورځ به تاسو
 هر يو کس خپل گاونډى راوغواړئ چې خپل د انگورو او
 اينځر د ونې لاندې کېښئ، مالک خدائ ربُ الافواج فرمائى.

د سرو زرو پيوټ او د زيتون د ونې رويا

٤ ﴿١﴾ بيا کومې فرېستې چې ما سره خبرې کولې ما له بيا
 راغله او زه يې بېدار کړم، لکه څنگه چې يو سړے د خوب نه
 راپاخوى. ﴿٢﴾ ”اوس تا ته خه ښکاري؟“ هغې ما نه تپوس

وڪړو. ما جواب وركړو، ”زه د سرو زرو يو ډيوټ گورم چې په سر يې د تېلو يوه كاسه ده. او د كاسې نه گېرچاپېره اووه ډيوې دى، او د هرې يوې د باتو سره اووه د تېلو فوارې دى. (۳) هم دې سره خوا ته دوه د زيتونو ونې دى، يو د جام بڼې طرف ته او بله گس طرف ته ده.“ (۴) ما د فرېسټې نه تپوس وکړو چا چې ما سره خبرې کولې، ”دا څه دى، زما مالکه؟“ (۵) هغې ما ته جواب راکړو، ”آيا تا ته پته نشته چې دا څه دى؟“ ”نه، زما مالکه،“ ما جواب وركړو. (۶) نو هغه فرېسټې ما ته وفرمائيل، ”دا زربابل ته د مالک خدائى کلام دى، نه په طاقت او نه په قدرت، خو زما په روح باندې، مالک خدائى رب الافواج فرمائى. (۷) هيڅ څيز هم نه، تر دې چې د زربابل په لار کښې غټ غرونه هم نه شى ودرېدلې، دا به د هغه په وړاندې هوار کړې شى. او کله چې زربابل د خدائى د کور آخرى کانې په خپل ځاى کښې ږدى، خلق به چغې ووهي، خدائى دې برکت وركړى. خدائى دې برکت وركړى.“ (۸) بيا د مالک خدائى کلام په ما نازل شو، (۹) ”د زربابل لاسونو د خدائى د کور بنياد کېښودو، هم د ده لاسونه به يې مکمل کړي. بيا به تاسو ته پته ولگي چې مالک خدائى رب الافواج زه تاسو ته رالېږلې يم. (۱۰) وړو شروعاتو ته په سپکه سترگه مه گورئ، ځکه چې هغه د کار په شروع کېدو سره چې د زربابل په لاس کېښې سال وگوري خوشحاليږي. دا اووه ډيوې د مالک خدائى د سترگو نمائندگي کوي، چې د هغوى په ذريعه د ټولې دنيا لټون کوي.“ (۱۱) بيا ما د فرېسټې نه تپوس وکړو، ”دا د زيتونو دوه ونې څه دى چې د ډيوټ بڼې او گس طرف ته دى؟“ (۱۲) او بيا ما هغې نه تپوس وکړو، ”دا دوه د زيتونو څانگې چې د سرو زرو دوه نلکو په خوا کېښې

دی چي ترې تېل بهيری دا خه دی؟“ (۱۳) هغي جواب راکړو،
 ”آيا تا ته پته نشته چې دا خه دی؟“ ”نه، مالک،“ ما ورته
 وویل. (۱۴) نو هغي وفرمائيل، ”دا دوه غوره شوی سړی دی
 چې د ټولې دنيا د مالک خدمت وکړی.“

د الوتونکی طومار رویا

۵ (۱) ما بیا وکتل، هلته په هوا کبني زما په وړاندې یو
 کولاو شوې طومار وو. (۲) نو فرېستي زما نه تپوس وکړو
 چې، ”تا ته خه بنکاری؟“ ما جواب ورکړو چې، ”ما ته په هوا
 کبني یو کولاو طومار بنکاری چې لس گزه اوږد او پینځه
 گزه پلن دے.“ (۳) او هغي ما ته وفرمائيل، ”دا هغه لعنت
 دے چې په ټوله دنيا کبني به راشی، خکه خه چې د ده په یو
 اړخ کبني لیکلے شوی دی د هغي په مطابق، هر یو غل به
 وشړلے شی، او خه چې د دې په بل اړخ لیکلے شوی دی د
 هغي په مطابق، هر څوک چې د دروغو قسمونه خوری هغوی
 به لرې کړے شی. (۴) مالک خدای رب الافواج فرمائی، زه
 به دا لعنت بهر ولېږم، او دا به د غل کور ته او د هغه چا کور
 ته ورننوځی څوک چې زما په نوم د دروغو قسمونه خوری.
 دا به په هغه کور کبني پاتې شی او دا به د دې لرگی او کانی
 دواړه په پوره توگه تباہ کړی.“

په ټوکړی کبني د بنخي په حقله رویا

(۵) بیا هغه فرېسته چې ما سره یې خبرې کولې ما ته نزدې
 راغله او ما ته یې وفرمائيل، ”بره وگوره او هغه خه چې

بنڪاری دا ڇٽ دی. (۶) ما ترې تپوس وکړو چې، ”دا څټ دی؟“ هغې جواب راکړو، ”دا د پېمانې ټوکری ده.“ او هغې دا وفرمائیل چې، ”چې د ټول مُلک د خلقو د بې انصافی نه پکه ده.“ (۷) بیا د سیکې دروند سر د ټوکری نه اوچت کړے شو، او په ټوکری کښې یوه بنځه ناسته وه. (۸) فرښتې وفرمائیل، ”د دې بنځې نامه بدعمرلی ده،“ او هغې هغه په ټوکری کښې بیا وردیکه کړه او د سیکې دروند سر یې پرې کښودو. (۹) بیا ما بره وکتل، او زما په وړاندې دوه بنځې وې، چې وزرې یې په هوا کښې وې. د هغوی وزرې لکه د زانې د وزرې په شان وې، او هغوی دا ټوکری د زمکې نه آسمان ته وخپړوله. (۱۰) ”هغوی دا ټوکری چرته وړی؟“ ما د هغه فرښتې نه چې ما سره یې خبرې کولې تپوس وکړو. (۱۱) هغې جواب راکړو چې، ”د بابل مُلک ته چې د هغې دپاره هلته یو کور تیار کړی. کله چې هغه تیار شی، نو هلته به ټوکری په خپل ځای کښودے شی.“

څلور جنګی گاپی

۶ (۱) ما بیا بره وکتل، او هلته زما په وړاندې څلور جنګی گاپی د پیتلو د دوو غرونو د مینځ نه راروانې وې. (۲) وپرومبې گاپی کښې سره آسونه، دوپمه کښې تور آسونه وُو، (۳) درپمه کښې سپین آسونه او څلورمه کښې برګ آسونه وُو، ټول ډېر مضبوط وُو. (۴) ما د هغه فرښتې نه تپوس وکړو چا چې ما سره خبرې کولې، ”دا څټ دی زما مالک؟“ (۵) فرښتې راله جواب راکړو، ”دا د آسمان څلور روحونه دی، دا د ټولې دُنیا د مالک خدای د حضور نه بهر راوتل.

٦ هغه گاڙی چې تور آسونه یې دی د شمال مُلک طرف ته،
 د سپینو آسونو والا د مغرب طرف ته، او د برگو آسونو والا د
 جنوب طرف ته روانه ده. ٧ کله چې هغه طاقتور آسونه
 بهر ووتل، نو هغوی د دُنیا د گشت لگولو دپاره یې صبره وُو.
 او هغې وفرمائیل، ”لار شئ او په دُنیا کښې گشت ولگوی.“ نو
 هغوی د دُنیا د گشت لگولو دپاره لارل. ٨ بیا هغې ما ته
 آواز وکړو چې، ”گوره، کوم آسونه چې د شمال طرف ته
 روان دی هغوی زما غصه په شمال مُلک کښې سره کړه.“

د یشوع دپاره تاج

٩ بیا د مالک خدای کلام په ما نازل شو، ١٠ ”د جلاوطن
 کړې شوی خلدی، طوبیاه او یدعیاه نه سپین زر او سره زر
 واخله، څوک چې د بابل نه راغلی دی. هم په هغه ورځ د
 یوسپاه د صفیاه د زوی کور ته لار شه. ١١ د هغوی د
 سپینو زرو او سرو زرو تحفه واخله او تاج ترې جوړ کړه، او
 دا د مشر امام د یهو صدق د زوی یشوع په سر کړه. ١٢ هغه
 ته ووايه چې، مالک خدای ربُ الافواج دا فرمائی، ”دا هغه
 سرې دے د چا نوم چې خانگه ده، او دے به د خپل ځان نه
 خانگې خوړې کړی او د مالک خدای کور به جوړ کړی. ١٣
 دا هغه څوک دے چې د مالک خدای کور به جوړ کړی او دے
 ته به د بادشاهی جامې ورواغوستے شی او په تخت به
 کښېنی او بادشاهی به کوی. او په خوا کښې به امام د دے
 تخت سره ولاړ وی. او د دواړو په مینځ کښې به جوړ توپ
 وی.“ ١٤ د خلدی، طوبیاه، یدعیاه او حین د صفیاه زوی
 ته به تاج د مالک خدای په کور کښې د یادگار په توگه

ورکړې شى. (۱۵) هغه څوک چې لږې دى هغوى به راشي او د مالک خدائ د کور په جوړولو کې به مدد وکړي. او تاسو ته به پته ولگي چې مالک خدائ رب الافواج زه تاسو ته رالېږلې يم. دا به وشي خو چې تاسو د مالک خدائ د خپل خدائ پاک پوره تابعداري وکړئ.

انصاف او رحم، روژه نه

۷ (۱) د داريوس د سلطنت په څلورم کال، د مالک خدائ کلام په زکرياه نازل شو د نهمې مياشتې په څلورمه ورځ د کسلو په مياشت کېښي. (۲) د بيت ايل خلقو شراضر او رجم ملک سره د خپلو سرو ولېږل، چې مالک خدائ ته زاري وکړي (۳) چې د مالک خدائ رب الافواج د کور د امامانو او پېغمبرانو نه تپوس وکړي چې، ”آيا مونږ ماتم وکړو او روژه ونيسو په پينځمه مياشت کېښي، لکه څنگه چې مونږ دا د ډېرو کالونو نه کوو؟“ (۴) بيا د مالک خدائ رب الافواج کلام په ما نازل شو، (۵) ”د دې ملک د ټولو خلقو نه او امامانو نه پوښتنه وکړه، کله چې تاسو روژه نيوله او ماتم مو په پينځمه او اوومه مياشت کېښي د تېرو اويا کالو راسې کولو، آيا دا روژې په حقيقت تاسو زما دپاره نيولې؟“ (۶) او کله چې تاسو خوراک څښاک کولو، آيا دا تاسو د ځان دپاره نه کولو؟ (۷) آيا دا هغه کلام نه دے چې ما مالک خدائ فرمائيلی ؤو د وړومبيو پېغمبرانو په ذريعه کله چې په يروشلم او د دې نه گېرچاپېره کلو کېښي سکون او برکت وو، او نجب او د مغربي غرونو لمنې ښه آبادې وې؟“

د نافرمانی په وجه جلاوطنی

۸ او د مالک خدای ربُ الافواج کلام بیا په زکریاه نازل شو، ۹ ”دا مالک خدای ربُ الافواج فرمائی، په رښتیا سره انصاف کوئ، یو بل سره رحم او مینه کوئ. ۱۰ په کونډو، یتیمانو، په پردو او غریبانانو ظلم زیاتې مه کوئ. په خپلو زړونو کښې یو بل ته شیطانی سوچونه مه کوئ. ۱۱ خو هغوی په دې غور کولو نه انکار وکړو، او په سرکشی سره یې ورته شا کړه او خپل غوږونه یې بند کړل. ۱۲ هغوی خپل زړونه لکه د هیرې سخت کانی په شان سخت کړل او هغوی هغه حکمونو یا تعلیماتو ته توجه نه وکوله چې مالک خدای ربُ الافواج د خپل روح نه د پخوانو پېغمبرانو په ذریعه رالېږلی ؤو، نو په دې وجه مالک خدای ربُ الافواج سخت په قهر شو. ۱۳ کله چې ما ورته آواز وکړو، نو هغوی نه اورېدلو، او نو اوس کله چې هغوی آواز وکړی، نو زه به یې نه اورم، مالک خدای ربُ الافواج فرمائی. ۱۴ ما هغوی د طوفان په ذریعه په لری قومونو کښې خواره واره کړل، چرته چې هغوی لکه د پردو په شان اوسېدل. د هغوی ملک وران وچاړ پروت ؤو او د هغوی نه پس ورته څوک نه شو راتلې. نو دغه شان د هغوی خپل ښکلې ملک په صحرا بدل شو.“

د مالک خدای یروشلم ته د برکت وعده

۸ بیا د مالک خدای ربُ الافواج کلام په ما نازل شو، ۹ مالک خدای ربُ الافواج دا فرمائی چې، ”زه په یروشلم ډېر زیات غېرت کوم، زه د هغې ډپاره سوزېږم.“ ۱۰ مالک

خُدائِ دا فرمائی چي، ”زۀ به صيون ته راواپس شم او په يروشلم کښې به اوسېږم. بيا به يروشلم وفادار ښار بللے شي، او د مالک خُدائِ ربُّ الافواج غر به مقدس غر بللے شي.“ (۴) مالک خُدائِ ربُّ الافواج دا فرمائی، ”يو ځل بيا به زاړۀ سپري او ښځي د يروشلم په کوڅو کښې کښېښي، هر يو سره به د بوډاتوب په وجه په لاس کښې کونتي وي.“ (۵) د ښار کوڅي به د هلکانو او جينکو نه پکې وي او په کښې به لويې کوي.“ (۶) مالک خُدائِ ربُّ الافواج دا فرمائی، ”کېدے شي چې د هغه وخت پاتي شوي خلقو ته دا ناممکنه ښکاري، خو آيا دا به ما ته هم ناممکنه ښکاري؟“ مالک خُدائِ ربُّ الافواج فرمائی. (۷) مالک خُدائِ ربُّ الافواج دا فرمائی، ”زۀ به خپل خلق د مشرق او مغرب د مُلکونو نه بچ کړم.“ (۸) زۀ به هغوي واپس راولم چې په يروشلم کښې اوسېږي، هغوي به زما خلق وي، او زۀ به په ايمانداري او صداقت د هغوي خُدائِ پاک يم.“ (۹) مالک خُدائِ ربُّ الافواج دا فرمائی چي، ”تاسو څوک چې دا کلام اوس اورئ چې نبیانو فرمائيلے دے څوک چې هلته وُو کله چې د مالک خُدائِ ربُّ الافواج د کور بنياد کېښودے شو، خپل لاسونه مضبوط کړئ چې د خُدائِ پاک کور جوړ شي.“ (۱۰) د هغه وخت نه مخکښې د انسان او ځناور چا دپاره هم د مزدوري پېسې نه وې. هيڅ څوک هم خپل کاروبار ته د خپلو دشمنانو په وجه په حفاظت سره نه شو تلے، ځکه چې ما هر سرے د خپل گاونډي دشمن کړے وو.“ (۱۱) خو زۀ به اوس د دې خلقو پاتي شوو سره داسې معامله ونۀ کړم لکه چې ما مخکښې کړې وه،“ مالک خُدائِ ربُّ الافواج فرمائی. (۱۲) ”تخم به په خیر سره گرلے کيږي، د انگورو بوتی به ښۀ مېوه

کوی، زمکه به خپل فصلونه کوی، او آسمانونه به پرڅه وروی. زه به دا هر څه د میراث په توگه د دې خلقو ژوندی پاتې شوو ته ورکړم. (۱۳) څنگه چې ته د قومونو دپاره د لعنت نښه وې، اے یهوداه او اسرائیله، نو داسې به زه تا بچ کړم، او ته به د برکت سبب وگرځې. مه یربره، او تکره شه. (۱۴) مالک خدای رب الافواج دا فرمائی، ”څنگه چې ما په تاسو باندې د افت راوستلو پخه فېصله وکړه او هیڅ رحم مې ونه کړو کله چې ستاسو پلار نیکه زه غصه کړم،“ مالک خدای رب الافواج فرمائی، (۱۵) ”نو اوس ما پخه اراده کړې ده چې یروشلیم او یهوداه ته به برکت ورکړم. یربره مه. (۱۶) دا هغه کارونه دی چې تاسو به یې کوئ، یو بل ته رښتیا خبره کوئ. او په خپل عدالت کښې د انصاف نه کار اخلي، نو دا به امن راولی. (۱۷) د خپل گاونډی خلاف خرابې منصوبې مه جوړوئ، او د دروغو قسمونو خوړلو سره مینه مه کوئ. زه د دې ټولو څیزونو نه نفرت کوم،“ مالک خدای فرمائی. (۱۸) بیا د مالک خدای رب الافواج کلام په ما نازل شو. (۱۹) دا هغه څه دی چې مالک خدای رب الافواج یې فرمائی، ”د یهوداه دپاره د څلورمې، پینځمې، اوومې او لسمې میاشت روژې نیول به د خوشحالی موقعې او د خوشحالی اخترونه وی. په دې وجه رښتیا او امن سره مینه ساتئ.“ (۲۰) دا هغه څه دی چې مالک خدای رب الافواج یې فرمائی، هغه وخت را روان دے چې ”پېر خلق او د پېرو ښارونو اوسېدونکی به یروشلیم ته راشی، (۲۱) او د یو ښار خلق به بل ته ځی او وائی به، راځئ چې په شریکه د مالک خدای نه سوال وکړو او د مالک خدای رب الافواج لټون وکړو. زه په خپله هم ورځمه. (۲۲) او پېر خلق او طاقتور قومونه به یروشلیم ته راشی چې د

مالِک خُدائِ رَبُّ الافواج لیتون وکړی او د هغه نه برکت وغواړی. (۲۳) دا هغه څه دی چې مالِک خُدائِ رَبُّ الافواج یې فرمائی، ”په هغه ورځو کښې به لس سړی د ټولو ژبو او قومونو نه هر یو د یو یهودی د چوغې لمنه کلکه ونیسی او وائی به، مونږ پرېږده چې تا سره لاړ شو، ځکه چې مونږ اورپدلی دی چې مالِک خُدائِ ستا مل دے.“

د بنی اسرائیلو د دشمنانو عدالت

۹ (۱) د مالِک خُدائِ پېغام د حدک د مُلک خلاف دے او دا به په دمشق نازل شی، ځکه چې د خلقو او د بنی اسرائیلو د ټولو قبیلو سترگې مالِک خُدائِ ته دی. (۲) او حمات ته هم چې د دې سره یې سرحدونه دی، او په صور او صیدا هم اګر که هغوی پېر ماهران دی. (۳) د صور خلقو ځان پپاره پخه قلعه جوړه کړه، او هغې سپین زر لکه د خاورې پیری، او سره زر یې لکه د کوڅو د گندونو په شان راغونډ کړل. (۴) خو مالِک خُدائِ به د دې ملکیت قبضه کړی. او د دې ټول قدرت به په سمندر کښې تباہ کړی، او دا به په اور وسوزولے شی. (۵) د اسقلون ښار به دا وگوری او وبه یرپری. غزه به د یرې نه په لېزان شی. او عقرون به هم، ځکه چې د هغې اُمید به ختم شی. د غزه بادشاه به مړ شی او اسقلون به ښار شی. (۶) پردی خلق به اشدود قبضه کړی، او زه به د فلسطیانو غرور ختم کړم. (۷) زه به د هغوی د ځلو نه د وینو پکه غوښه راکاږم، او د هغوی د غاښونو نه به حرامه قربانی راویاسم. او ژوندی پاتې شوی فلسطیان به زمونږ د مالِک خُدائِ عبادت وکړی او د یهوداه د یوې قبیلې

په شان به شی. د عقرون فلسطیان به زما خلقو سره یوځای
 شی، لکه څنگه چې پخوانی یبوسی یو ځلی یوځای شوی ؤو.
 ۸ نو زه به د حمله کوونکی لښکر خلاف د خپل کور
 حفاظت کوم. زما په خلقو به بیا هیڅکله ظالمان راونه
 خپزی، ځکه چې زه اوس په خپله د دې حفاظت کوم.

د صیون د بادشاه راتل

۹ پوره خوشحالی وکړه، اے صیون لورې. د خوشحالی نه
 چغې ووهه، د یروشلم لورې. وگورئ، ستاسو بادشاه تاسو ته
 راروان دے، هغه صادق او خلاصونکے دے، هغه حلیم او
 په خره سور دے، په کوچانی یعنی په کوچی باندې. ۱۰ زه
 به د افرائیم نه جنگی گاډی بوخم او جنگی آسونه به د یروشلم
 نه بوخم، او جنگی لیندې به ماتې کړے شی. هغه به قومونو
 ته د امن اعلان وکړی. د هغه بادشاهی به د یو سمندر نه بل
 سمندر پورې لویه شی او د فرات سیند نه به تر د دنیا آخری
 حدودو پورې وی. ۱۱ اے زما قومه، ما تاسو سره لوظ
 وکړو او د هغې تصدیق د قربانی وینې سره وشو، د دې دپاره
 چې زه به ستاسو قیدیان د اوچ کندو نه آزاد کړم. ۱۲ خپلی
 قلعي ته په امید سره واپس راشئ، اے قیدیانو، زه هم اوس
 اعلان کوم چې تاسو به زه یو په دوه بیا آباد کړم. ۱۳ زه به
 یهوداه داسې راکاږم لکه څنگه چې زه خپله د غشی لینده
 راکاږم او د افرائیم نه به یې لکه د غشو پک کړم. زه به ستا
 زامن، اے صیونه، د یونان د زامنو خلاف راپاروم، او تا نه به
 د جنگیالی توره جوړه کړم. ۱۴ بیا مالک خدای به د هغوی
 د پاسه رابنکاره شی، د هغه غشی به لکه د برېښنا په شان

خَلپیری. مالک خُدائ ربُّ الافواج به بیگل و غروی، هغه به د جنوب طرف طوفان کبني راشی. (۱۵) او مالک خُدائ ربُّ الافواج به د هغوی حفاظت کوی، هغوی به دشمنان تباہ کړی او په هغوی به د لیندو کانو سره غالب شی. هغوی به د شرابیانو په شان شور کوی، هغوی به لکه د هغه جام په شان پک وی چې د قربان گاه په گوټونو د وینې شیندلو دپاره استعمالیږی. (۱۶) مالک خُدائ د هغوی خُدائ پاک به هغوی په هغه ورځ د خپلو خلقو د شپونکی په توگه بچ کړی. هغوی به د هغه په ملک کبني لکه د تاج د قیمتی کانو په شان خَلپیری. (۱۷) هغوی به څومره بنکلي او بسائسته وی. غله به ځوانان سړی، او نوی مے به ځوانې بنځي څریه کړی.

مالک خُدائ به د یهوداه حفاظت وکړی

۱۰ (۱) مالک خُدائ ته په سپرلی کبني د باران دپاره سوال وکړی. ځکه چې دا مالک خُدائ دے چې طوفانی ورځي رالپړی. هغه باران وروی او د هر چا دپاره په پتو کبني شنه بوتی پیدا کوی. (۲) بتان د فریب خبرې کوی، فالگر هغه رویا گوری چې دروغ وی، هغوی د خوبونو غلط تعبیر کوی، او هغوی بې فائدي تسلی ورکوی. نو ځکه خلق د ورکو شوو گډو په شان سرگردانه گرځی. په هغوی ځکه ظلم کیږی چې شپون پی نشته. (۳) ”زما غصه د شپونکو خلاف زیاته شوې ده، او زه به حکمرانانو له سزا ورکړم، ځکه چې مالک خُدائ به د خپلي رمې حفاظت کوی، د یهوداه د قوم، او هغوی به لکه د جنگ د فخر آس جوړ کړی. (۴) د یهوداه

نه به د گوت کاپی، د خېمې مورې، د جنگ لینده جوړه
 شی، د هغې نه به هر یو حکمران راشی. (۵) هغوی به یو
 خائ لکه د طاقتورو خلقو په شان په جنگ کښې دشمنان د
 کوڅې په خټو کښې د پښو لاندې کړی. ځکه چې مالک
 خدای د هغوی سره دے، هغوی به جنگ وکړی او د آسونو
 سواره به لاندې راوغورزوی. (۶) زه به د یهوداه خلق تکړه
 کړم او د یوسف قوم به بچ کړم. زه به هغوی بیا آباد کړم
 ځکه چې زه په هغوی رحم کوم. هغوی به داسې وی لکه چې
 کله ما هغوی نه وی رد کړی. ځکه چې زه مالک خدای د
 هغوی خدای پاک یم، او زه به د هغوی دُعا ته جواب ورکوم.
 (۷) افرائیمیان به لکه د جنگیالو په شان شی، او د هغوی
 زړونه به داسې خوشحاله وی لکه چې مے یې څښلی وی. د
 هغوی اولاد به دا وگوری او خوشحاله به وی، د هغوی زړونه
 به په مالک خدای کښې خوشحاله وی. (۸) زه به هغوی ته
 شپیلے ووهم او یو خائ ته به یې راغونډ کړم. یقیناً زه به
 هغوی آزاد کړم، هغوی به بې شمېره کړم څنگه چې مخکښې
 وو. (۹) اګر که ما هغوی په قومونو کښې خواره واره کړی
 دی خو په لرې ملکونو کښې به هغوی ما یاد ساتی. هغوی او
 د هغوی بچی به ژوندی پاتې شی، او واپس به راشی. (۱۰) زه
 به هغوی واپس راولم د مصر نه او هغوی به د اسور نه
 راجمع کړم. زه به هغوی راولم جلعاد او لبنان ته، او هلته به
 د هغوی ټولو دپاره کافی ځایونه نه وی. (۱۱) هغوی به د
 مصیبت د سمندر نه تېر شی، چې و هونکے سمندر به
 خاموش شی، او د نیل دریا ب ژورې اوبه به اوچې شی. د
 اسور غرور به رابښکته شی، او د مصر شاهي طاقت به ختم
 شی. (۱۲) زه به هغوی له په مالک خدای کښې طاقت

ورکړم، او د هغه په نوم به هغوی روان وي، “ مالک خدای فرمائی.

مالک خدای به طاقتور ملکونه رانسکور کړي

۱۱ ﴿۱﴾ خپلې دروازې کولاو کړه، اے لبنان، چې اور ستا د ديار ونې وسوزوی. ﴿۲﴾ فرياد وکړه، اے د نختر ونې، ځکه چې د ديار ونې راغورزېدلې دي، هغه د شان او شوکت والا ونې تباہ شوې دي. فرياد وکړئ، اے د بسن د خپرو ونو، گڼ ځنگلونه هم ختم شول. ﴿۳﴾ د قوم شپونکو فرياد ته غوږ ونيسئ، د هغوی د څرن شنۀ ځايونه تباہ شول. د زمر و غرمبار ته غوږ ونيسئ، د اردن گڼ ځنگلونه تباہ شول.

دوه شپونکي

﴿۴﴾ مالک خدای زما خدای پاک دا فرمائی، “هغه گډې

وڅروه چې د حلالې دپاره نښه شوې دي. ﴿۵﴾ د دې

اخستونکي دا حلالې کړي او سزا ورته ملاو نه شي. چې

څوک يې خرڅوی هغوی وائي، د مالک خدای ثناء صفت دې

وي، مونږ مالداره شو. د دې خپل شپونکي په دې رحم نه

کوي. ﴿۶﴾ نو زه به هم نور د دې ملک په خلقو رحم ونه

کړم، “ مالک خدای فرمائی. ”زه به هر يو خپل گاونډی ته او

خپل بادشاه ته حواله کړم. هغوی به په ملک ظلم وکړي، او

زه به دوی د هغوی د لاسونو نه بچ نه کړم. ” ﴿۷﴾ نو ما د هغه

گډو شپونتوب وکړو چې د حلالولو دپاره نښه کړې شوی

دي، په خاص طور مظلومي گډې. بيا ما دوه چوکې

واخستې چې يوه "فضل" او بله "اتفاق" بلل کېده، او ما پرې د گډو شپونټوب وکړو. (۸) په يوه مياشت کېنې ما د قوم د درې شپونکو نه ځان خلاص کړو. خو گډو ما نه نفرت وکړو، او زه د هغوی نه تنگ شوم (۹) او ومې وئيل، "زه به نور ستاسو شپون نه يم. پرېږدئ چې کومې مری هغه دې مړې شي، او چې کومې تباہ کيږي هغه دې تباہ شي. پرېږدئ چې کومې پاتې شي هغه دې د يو بل غوښې وخورى." (۱۰)

بيا ما خپله امسا واخستله چې نوم يې "فضل" وو او ماته مې کړه، او هغه لوظ مې مات کړو چې ما ټولو قومونو سره کړم وو. (۱۱) دا هم په هغه ورځ مات شو. او د گډو سوداگرو چا چې ما ته کتل پوهه شول چې دا د مالک خدائ کلام دى. (۱۲) ما هغوی ته وئيل، "که تاسو سوچ کوئ چې دا ښه دى، ما ته خپله مزدورى راکړئ، خو که ښه نه وي، نو ځان سره يې کړئ." نو هغوی ما له دېرش د سپينو زرو سيکې مزدورى راکړه. (۱۳) او مالک خدائ ما ته وفرمائيل، "دا په خزانه کېنې ورغورزوه." دا اوچت قيمت دى کوم قيمت چې هغوی زما ولگولو، بيا ما دا دېرش د سپينو زرو سيکې واخستلې او د مالک خدائ د کور په خزانه کېنې مې وروغورزولې. (۱۴) بيا ما خپله دويمه امسا ماته کړه چې نوم يې "اتفاقي" وو، او د يهوداه او د اسرائيل په مينځ کېنې ورورولى مې ماته کړه. (۱۵) بيا مالک خدائ ما ته وفرمائيل، "د کم عقل شپون سامان يو ځل بيا راواخله. (۱۶) ځکه چې زه يو شپون راولم په دې ملک چې هغه به د ورک شوو پرواه نه کوى، يا به خواره شوى نه لټوى، يا به زخمى شوو له شفا نه ورکوى، نه به صحتمندو له خوراک ورکوى، خو هغه به د څرب گډانو غوښه خورى او د دوى سومونه به وشلوى. (۱۷)

افسوس دې په بې کاره شپون وی، چې رمه پرېږدی. توره دې د هغه لاس او د هغه بنی سترگه ووهی. د هغه لاس دې مکمل اوچ شی، او د هغه بنی سترگه دې بلکل ږنده شی.

د یروشلم دشمنان به تباہ شی

۱۲ ﴿۱﴾ د بنی اسرائیلو په حقله دا د مالک خدای پیغام دی. د هغه مالک خدای، چا چې آسمانونه خواره کړی دی، چا چې د زمکې بنیادونه اېښی دی، او چا چې بنی آدم له ساه ورکړې ده، هغه فرمائی، ﴿۲﴾ ”زه به یروشلم نه د شرابو پیاله جوړه کړم چې گېرچاپېره قومونه یې په څښلو سره سرگردانه شی، کله چې هغوی خپل فوجیان د یهوداه او یروشلم محاصره کولو دپاره رالېږی. ﴿۳﴾ په هغه ورځ، کله چې د زمکې ټول قومونه د دې خلاف یو ځای شی، زه به د یروشلم نه د ټولو قومونو دپاره یو نه خوځېدونکې کانیې جوړ کړم. هر هغه څوک چې د دې د لرې کولو کوشش کوی هغوی به خپل ځانونه زخمی کړی. ﴿۴﴾ په هغه ورځ به زه هر آس او تر کړم او د دې سواره به لیونی کړم،“ مالک خدای فرمائی. ”زه به د یهوداه په قوم باندې نظر ساتم. خو زه به د دوی د دشمنانو ټول آسونه ړانده کړم. ﴿۵﴾ بیا د یهوداه حکمرانان به په خپلو زړونو کښې وائی، د یروشلم خلق مضبوط دی، ځکه چې مالک خدای رب الافواج د هغوی خدای پاک دی. ﴿۶﴾ په هغه ورځ به زه د یهوداه حکمرانان لکه د لرگو اور، لکه لمبه وهونکی مشعل چې د غنمو د گېډی په مینځ کښې وی جوړ کړم. دا به بنی او گس طرف ته گېرچاپېره ټول خلق

وسوزوی، خو یروشلم به په خپل خُائی روغ رمټ پاتې شی.

۷) مالک خُدای به د یروشلم نه وړاندې نورو یهودیانو ته

کامیابې ورکړی، تر دې چې د یروشلم خلقو او د داؤد شاهي

خاندان ته د یهوداه نه زیات عزت ملاو نه شی. ۸) په هغه

ورخ به مالک خُدای هغه خلق بچ کړی څوک چې په یروشلم

کښې اوسېږی، نو په هغوی کښې به د ټولو نه کمزوری د

داؤد هومره طاقتور وی، او د داؤد اولاد به داسې وی لکه چې

خُدای پاک او لکه چې د مالک خُدای یوه فرېشته په خپله د

هغوی نه وړاندې روانه وی. ۹) په هغه ورخ به زه د هغه ټولو

قومونو تباہ کول شروع کړم کوم چې په یروشلم حمله کوی.

ماتم د هغه دپاره څوک چې دوی وڅیرلو

۱۰) زه به د داؤد په اولاد او څوک چې په یروشلم کښې

اوسېږی د فضل او دُعا روح نازل کړم. هغوی به ما ته

گوری، هغه چا ته چې دوی په نېزه وهلې دے، او هغوی به د

هغه دپاره داسې ماتم وکړی لکه چې څوک په خپل ایکې یو

ماشوم ماتم کوی، او پېر سخت به خفه شی لکه د چا چې

اولنې زوی مړ شوې وی. ۱۱) په هغه ورخ به په یروشلم

کښې لوی ویر وی، داسې لکه د هدرمون ویر چې د مجدو

په مېدان کښې وو. ۱۲) ټول مُلک به ماتم کوی، هره یوه قبيله

به په خپله د خپلو بنخو نه جُدا یعنې، د داؤد د خاندان قبيله

به خپلو بنخو نه جُدا، د ناتن قبيله به خپلو بنخو نه جُدا، ۱۳)

د لیوی قبیلې به د خپلو بنخو نه جُدا، د سِمعې قبيله به خپلو

بنخو نه جُدا، ۱۴) او هره پاتې شوې قبيله به ځان ځان له

ماتم کوی او د دوی بنخې به هم ځانله ماتم کوی.

”په هغه ورځ به چينه د داؤد د خاندان او د

يروشلم اوسېدونكو دپاره كولاو شى چې دوى د گناه او

ناپاكۍ نه پاك كړى. (۲) په هغه ورځ به زه د بتانو نومونه د

ملك نه ختم كړم، هغوى به نور نه ياديرى، “مالك خدائ رب

الافواج فرمائى. ”زه به دروغژن پېغمبران او ناپاكه روحونه

دواړه د ملك نه ختم كړم. (۳) او كه اوس هم څوك

پېشگوئى كوى، د هغه پلار او مور، چا نه چې هغه پېدا دى،

به هغه ته وائى، ته به ضرور مړ شې، ځكه چې تا د مالك

خدائ په نوم دروغ ووييل. كله چې هغه پېشگوئى كوى د هغه

خپل پلار مور به يې وڅيرى. (۴) په هغه ورځ به پېغمبران په

پېشگوئى كولو او په رويانولو شرميرى. د پېغمبرانو په بېره

چوغه اچولو به څوك هم نه دوكه كوى. (۵) هغه به وائى، زه

پېغمبر نه يم. زه زميندار يم، زمكه د ځوانۍ نه زما روزگار

دى. (۶) كه څوك ترې نه تپوس وكړى، دا زخموه ستا په

بدن باندې د څه دى؟ هغه به جواب وركړى، دا زخموه په ما

باندې زما د ملگرى كور كېنې لگېدلى دى.

شپونكې ووژلې شو، او گډې خورې ورې شوې

(۷) اې توري، زما د شپونكى خلاف راپاخه، د هغه سړى

خلاف چې زما ملگرى دى. “مالك خدائ رب الافواج

فرمائى. ”زه به شپون ووهم، او گډې به يې خورې ورې شى،

او زه به خپل لاس د هغوى خلاف اوږد كړم چې واړه دى.

(۸) په ټول ملك كېنې، “مالك خدائ فرمائى، ”په درېو كېنې

به دوه مړه او تباہ شی، درېو کښې به یو پاتې شی. (۹) دا درېمه برخه به زه او کښې واچوم، زه به دوی لکه د سپینو زرو په شان صفا کړم او لکه د سرو زرو به یې آزمائیم. هغوی به زما په نوم آواز وکړی او زه به هغوی له جواب ورکړم، او زه به ووايم چې، دوی زما خلق دی، او هغوی به وائی، مالک خدای زمونږ خدای پاک دے.

د مالک خدای راتل او بادشاهی کول

۱۴ (۱) گورئ، د مالک خدای ورغ راروانه ده چې

ستاسو مال به بلکل ستاسو په وړاندې لوټ کړے شی. (۲) زه به ټول قومونه راغونډ کړم چې د یروشلم خلاف جنگ وکړی، ښار به محاصره شی، کورونه به لوټ شی او ښځې به په زور بې عزته شی. نیم ښار به جلاوطن شی، خو نور پاتې خلق به د ښار نه بونه تلے شی. (۳) بیا به مالک خدای لاړ شی او د هغه قومونو خلاف به داسې جنگ وکړی، لکه څنگه چې هغه پخوا جنگ کړے وو. (۴) په هغه ورغ به د هغه پښې د زیتونو په غر د یروشلم مشرق طرف ته ودریږی. او د زیتونو غر به د مشرق نه تر مغرب پورې په مینغ نیم شی، یوه لویه وادی به جوړه شی، دا غر به نیم د شمال طرف ته او نیم د جنوب طرف ته وښویږی. (۵) بیا به تاسو زما د غره په وادی کښې وتبستی، ځکه دا به تر آضل پورې رسېدلې وی. تاسو به داسې وتبستی لکه څنگه چې تاسو د یهوداه د بادشاه عزیزاه په ورځو کښې د زلزلی نه وتبستلې. بیا مالک خدای زما خدای پاک به راشی، او ټولې پاکې فرېستې به هغه سره

راشی. (۶) په هغه ورغ به نه ریا او نه یخ او نه کنگل وی.
 (۷) دا به یو بې مثاله ورغ وی، نه به ورغ وی نه به شپه وی،
 مالک خدای ته به د دې پته وی. د ماښام په وخت کښې به
 هم ریا وی. (۸) په هغه ورغ به د ژوند اوبه د یروشلم نه
 بهیري، نیمې به د مشرق سمندر ته او نیمې به د مغرب
 سمندر ته، په گرمی او یخنی کښې بهیري. (۹) مالک خدای
 به په ټوله زمکه بادشاه وی، په هغه ورغ به صرف یو مالک
 خدای وی، او صرف د هغه نوم به وی. (۱۰) ټول ملک، د
 جبع نه تر رمون پورې، د یروشلم جنوب طرف ته، به لکه د
 عرابه د وادی په شان شی. خو یروشلم به بیا اوچت شی او
 په خپل خای به ودریري، د بنیامین د دروازې نه تر د زړې
 دروازې پورې، د گوټ دروازې پورې، او د حن ایل د برج نه
 تر د شاهي انگورو د لنگرو پورې. (۱۱) دا به بیا آباد شی، دا
 به بیا هیڅکله هم تباه نه شی. یروشلم به محفوظ وی. (۱۲) دا
 هغه ویا ده چې مالک خدای به په دې هغه خلق مړه کړی چا
 چې د یروشلم خلاف جنگ کړی وو. د هغوی غوښې به
 سخا شی چې لا دوی په خپلو پښو ولاړ وی، د دوی سترګې
 به په خپل خای سخا شی، او د دوی ژبې به د دوی په خلو
 کښې سخا شی. (۱۳) په هغه ورغ به مالک خدای خلق په
 لوی درد اخته کړی. هر سر په د بل لاس راوښی، او
 هغوی به په یو بل حمله وکړی. (۱۴) تر دې چې یهوداه او
 یروشلم به په خپلو کښې جنگ کوی. د گېرچاپېره ټولو
 قومونو دولت به راغونډ کړی شی، چې په کښې به په لوی
 مقدار سره زر او سپین زر او جامې وی. (۱۵) هم دغه شان
 به په آسونو او قچرو، اوبنانو، خرونو او چې څومره ځناور
 په هغه خای کښې دی افت نازل شی. (۱۶) بیا به د ټولو

قومونو پاتې ژوندی کسان چا چې په یروشلم حمله کړې وه
 کال په کال د بادشاه، مالک خدای ربُ الافواج عبادت ته
 هلته ځی، او د جونگرو اختر به کوی. (۱۷) خو که هر قوم
 یروشلم ته د تلو او د بادشاه مالک خدای ربُ الافواج د
 عبادت نه انکار وکړی، نو په هغوی به باران نه کیږی. (۱۸)
 که مصریان هلته لاړ نه شی او خپل ځانونه هلته حاضر نه
 کړی، نو په هغوی به باران نه کیږی. مالک خدای به په هغوی
 هغه ویا نازله کړی چې مالک خدای یې په هغه قومونو
 رالېږی څوک چې د جونگرو اختر لمانځلو له نه ځی. (۱۹) دا
 به د مصر او د هغه ټولو قومونو سزا وی چې څوک د
 جونگرو اختر لمانځلو له نه ځی. (۲۰) په هغه ورځ به د آسونو
 په گونگرو باندې هم لیکلی وی ”مالک خدای ته مقدس کړی
 شوی“ او د پخلی دېگونه د مالک خدای په کور کبښې به لکه د
 هغه مقدسو لوبښو په شان وی چې د قربان گاه په وړاندې دی.
 (۲۱) هر یو لوبښی به په یروشلم او یهوداه کبښې مالک خدای
 ربُ الافواج ته مقدس وی. او هغوی ټول چې قربانی کولو له
 راغلی دی هغوی به څه لوبښی واخلي او په کبښې به پخلی
 کولای شی. او په هغه ورځ به د مالک خدای ربُ الافواج په
 کور کبښې یو کنعانی سوداگر هم پاتې نه شی.